

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

(¹) ELT C 223, 26.9.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 8. detsembri 2011. aasta otsus — KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, varem Tréfirmétaux SA, KME Italy SpA, varem Europa Metalli SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-272/09 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Kartellikokkulepped — Tööstuslike vasktorude turg — Trahvid — Turu suurus, rikkumise kestus ja koostöö, mida võib arvesse võtta — Tõhus kohtulik kaitse)

(2012/C 32/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: KME Germany AG, varem KM Europa Metal AG, KME France SAS, varem Tréfirmétaux SA, KME Italy SpA, varem Europa Metalli SpA (esindajad: *avvocato* M. Siragusa, *avocat* A. Winckler, *avvocato* G. Rizza, *advokat* T. Graf, *avvocato* M. Piergiovanni)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Gippini Fournier ja J. Bourke, *solicitor* C. Thomas)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 6. juuni 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-127/04: KME Germany jt vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata hagi, millega taotleti hagejatele komisjoni 16. detsembri 2003. aasta otsusega K(2003) 4820 (löplik), mis käsitleb EÜ artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetlust (juhtum COMP/E-1/38.240 — Tööstuslikud torud) (EÜT L 125, lk 50), määratud trahvide tühistamist — Hindade kindlaksmääramine ja turgude jagamine — Tegelik mõju turule — Suunised trahvide arvutamise meetodi kohta

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja KME Germany AG-lt, KME France SAS-ilt ja KME Italy SpA-lt.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. detsembri 2011. aasta otsus (eelotsusetaotlused, mille esitasid Rechtbank van eerste aanleg te Anwerpen (Belgia) ja Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) — Koninklijke Philips Electronics NV versus Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlrig Hong Kong Ltd, Röhlrig Belgium NV (C-446/09), Nokia Corporation versus Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09)

(Liidetud kohtuasjad C-446/09 ja C-495/09) (¹)

(Ühine kaubanduspoliitika — Võitlus võltsitud ja piraatkaupade liitu toomise vastu — Määrused (EÜ) nr 3295/94 ja nr 1383/2003 — Kolmandatest riikidest pärit, liidus intellektuaalomandi õigustega kaitstud kaupade imitatsioonide või piraatkoopiate tolliladustamine ja välistransiit — Liikmesriikide asutuste sekkumine — Tingimused)

(2012/C 32/07)

Kohtumenetluse keeled: hollandi ja inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohtud

Rechtbank van eerste aanleg te Anwerpen, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09), Nokia Corporation (C-495/09)

Kostjad: Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlrig Hong Kong Ltd, Röhlrig Belgium NV (C-446/09), Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09)

Menetluses osales: International Trademark Association

Ese

(C-446/09)

Eelotsusetaolus — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määruse (EÜ) nr 3295/94 võltsitud ja piraatkaupade vabasse ringlusesse lubamist, ekspordi, reeksporti või peatamisprotseduuri algatamist keelustavate meetmete sätestamise kohta (EÜT L 341, lk 8; ELT eriväljaanne 02/05, lk 318) artikli 6 lõike 2 punkti b tõlgendamine — Vabasse ringlusesse lubamine ja peatamisprotseduuri algatamine — Kohaldatav õigus — Kolmandatest riikidest pärit kaup — Intellektuaalomandi õiguste valdaja õiguste rikkumine.

(C-495/09)

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Nõukogu 22. juuli 2003. aasta määruse nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnistatud kaupade suhtes võetavate

meetmete kohta (ELT L 196, lk 7; ELT eriväljaanne 02/13, lk 469) artikli 2 lõike 1 punkti a tõlgendamine — Mõiste „võltsitud kaup” — Ühenduse kaubamärki kandev kaup, mis on transiitveol kolmandast riigis, kus see kaup toodeti, ning mis on mõeldud muu kolmanda riigi turule — „Nokia” mobiiltelefonid

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3295/94 võltsitud ja piraatkaupade vabasse ringlusse lubamist, ekspordi, reeksporti või peatamisprotseduuri algatamist keelustavate meetmete sätestamise kohta, (muudetud nõukogu 25. jaanuari 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 241/1999) ja nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnistatud kaupade suhtes võetavate meetmete kohta tuleb tõlgendada nii, et

— kolmandast riigist pärit kaupa, mis kujutab endast Euroopa Liidus kaubamärgiõigusega kaitstud toote imitatsiooni või liidus autoriõigusega, sellega kaasneva õigusega või disainiõigusega kaitstud toote koopiat, ei või lugeda „võltsitud kaubaks” või „piraatkaubaks” nende määruste tähenduses pelgalt seetõttu, et see on peatamisprotseduuri alusel liidu tolliterritooriumile toodud;

— seevastu võib nimetatud kaup rikkuda asjaomast õigust ja niisiis võib seda lugeda „võltsitud kaubaks” või „piraatkaubaks”, kui on tõendatud, et see on suunatud Euroopa liidus turustamiseks, kusjuures tõendatud on see eelkõige siis, kui ilmneb, et seda kaupa on liidus kliendile müüdüd või seda on liidu tarbijatele suunatud müügiks pakutud või reklaamitud, või kui kõnealust kaupa puudutatavatest dokumentidest või kirjavahetusest ilmneb, et kaup kavatakse ümber suunata liidu turu tarbijatele;

— selleks, et sisulise otsuse tegemiseks pädev asutus saaks tõhusalt uurida sellise tõendi olemasolu ja muude viidatud intellektuaalomandi õiguse rikkumisele osutavate asjaolude esinemist, peab sekkumistaotluse saanud toll kohe, kui tal on kaudseid tõendeid, mis võimaldavad kahtlustada sellise rikkumise olemasolu, peatama kauba ringlusse laskmise või kauba kinni pidama; ja et

— tõendiks võib lugeda eelkõige seda, kui kauba sihtkohta ei ole deklareeritud, ehkki peatamisprotseduuri puhul on selline deklaratsioon kohustuslik; kui puuduvad täpsed või usaldusväärsed andmed kauba tootja või -saatja või tema aadressi kohta; kui tolliga ei tehta koostööd; või kui avastatakse kõnealust kaupa puudutatav

sellised dokumendid või kirjavahetus, mis annavad alust oletada, et kaup võidakse ümber suunata Euroopa Liidu turu tarbijatele

(¹) ELT C 24, 30.1.2010.
ELT C 37, 13.2.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 1. detsembri 2011. aasta otsus (Bundesfinanzhofi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Systeme Helmholtz GmbH versus Hauptzollamt Nürnberg

(Kohtuasi C-79/10) (¹)

(Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine — Artikli 14 lõike 1 punkt b — Õhusõidukite kütusena kasutatavate energiatoodete maksuvabastus — Õhusõiduki kasutamine muul kui kaubanduslikul eesmärgil — Ulatus)

(2012/C 32/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Systeme Helmholtz GmbH

Kostja: Hauptzollamt Nürnberg

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesfinanzhof (Saksamaa) — Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405), artikli 11 lõike 3, artikli 14 lõike 1 punkti b ja artikli 15 lõike 1 punkti j tõlgendamine — Õhusõiduki kütusena kasutatavate energiatoodete tarne maksustamise erandi ulatus — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt kehtib selline erand üksnes lennuettevõtjate poolt läbiviidud lendude suhtes — Äriotstarbelised ja eraotstarbelised lennud, mida teostatakse ettevõtjale, kes ei ole lennuettevõtja, kuuluva õhusõidukiga

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud õhusõiduki kütuse maksuvabastus ei kohaldu sellisele ettevõtjale, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kes oma tegevuse edendamiseks kasutab talle kuuluvat lennukit selleks, et tagada oma personali liikmete jõudmine klientide juurde või kaubandusmessidele, kuna sellised sõidud ei ole otseselt seotud selle ettevõtja poolt lennuteenuse osutamisega tasu eest.